

บทพิสูจน์วิชาการ

นิวรัลเครสกับการนำไปประยุกต์ด้านเนื้อเยื่อต้นกำเนิด ของเนื้องอกบางชนิดของระบบประสาท

สำรวຍ ช่วงโชติ*

Shuangshoti S. Neural Crest and Its Application to the Cellular Origin of Some Neoplasms of the Nervous System. Chula Med J 1983 Sep ; 27 (5) : 381-387

The neural crest is formed by intermingling of cells of the neuroectoderm (neuroepithelium) and mesenchyme along the edge of the neural folds. Thus it is ectomesenchymal in nature and can therefore yield derivatives into both neuroectodermal (neuroepithelial) and mesenchymal lines. This basic knowledge about the origin and capability in differentiation of the neural crest helps to understand the tissue of origin of some neurogenic tumors of diversified cellular components within the line of mesenchyme and neuroepithelium. Such neoplasms of the neural crest origin may be composed of the neuroectodermal, mesenchymal, or mixed neuroectodermal and mesenchymal derivatives. Moreover, diverse differentiation of the neuroectoderm of the neural tube and of the ectomesenchyme of the neural crest may create these tumors of mixed cellular elements. Nevertheless, these mixed neoplasms should not be named teratomas since they do not possess cellular constituents of all three embryonic germ layers.

* ภาควิชาแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เป็นที่กล่าวขวัญกันทั่วไปว่า วิชาแพทย์ พื้นฐานทางพรีคลินิกนั้น แห่งเหล่านี้ นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ความจำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องการเป็นแพทย์ จะต้องเรียน เมื่อเรียนแล้ว ถ้าสามารถนำไปประยุกต์ได้เป็นเรื่องน่าสนใจ ช่วยให้มองเห็นประโยชน์ทางสมควร ดังเรื่องของนิวรัลเกรส (neural crest) ที่จะบรรยาย ต่อไปนี้

กำเนิดของนิวรัลเกรส นิวรัลเกรสเป็นส่วนของระบบประสาทที่มีกำเนิดมาจากการรวมตัวของเอคโตเดอร์ม (ectoderm) กับเมซานคัม (mesenchyme) เรายร้าบจากคัพภิทยาแล้วว่า ระบบประสาทนี้เกิดมาจากเอคโตเดอร์ม โดยเริ่มต้นด้วยการเป็นนิวรัลเพลท (neural plate) ต่อมากขึ้นของนิวรัลเพลทจะยกตัวขึ้นกล้ายเป็นนิวรัลโฟลด์ (neural folds) ในระยะเริ่มแรกช่วงขอบนี้จะยังคงติดกับเมซานคัมที่อยู่รوبرอ ฯ เป็นผลให้เซลล์ของนิวรัลเพลทดักกับของเมซานคัมปะปนกัน ณ ส่วนนี้เซลล์ของนิวรัลโฟลด์ ก็คือโนโรอิพิธีเลียม (neuroepithelium) นั่นเอง ส่วนของเซลล์ทั้งสองชนิดที่ปะปนกันนี้ ก็จะเป็นแนวยาวสองทาง ไปตามขอบของนิวรัลโฟลด์ ซึ่งก็คือนิวรัลเกรสนั่นเอง ดังนั้น นิวรัลเกรสจึงเป็นเนื้อเยื่อรวมระหว่างเอคโตเดอร์ม กับเมซานคัม (ectomesenchyme) ต่อมากขึ้นของ

นิวรัลโฟลด์จะโคงเข้ามาระਸานกัน ในที่สุด ทำให้นิวรัลเพลทเปลี่ยนสภาพไปเป็นนิวรัลทิวบ์ (neural tube) มีร่องกลาง (neural canal) และนิวรัลทิวบ์นี้จะแยกขาดออกจากเอคโตเดอร์มแม่ถึงตอนนี้ นิวรัลเกรสทั้งสองข้างของนิวรัลโฟลด์แต่เดิมก็จะมารวมตัวกันเป็นนิวรัลเกรสนั่นเดียว หอดอยู่ข้างหลังและข้างๆ (dorsolateral position) ต่อนิวรัลทิวบ์ และอยู่ใต้ต่อเอคโตเดอร์มแม่ นั่นก็คือ กันอยู่ระหว่างเอคโตเดอร์มแม่กับนิวรัลทิวบ์ นั่นเอง มากนิยมแบ่งนิวรัลเกรสออกตามขวางเป็นสามส่วน คือ ส่วนทางหัว (cranial crest) ส่วนคอ (cervical crest) และส่วนลำตัว (trunk crest) ⁽¹⁻⁷⁾

อนุพันธ์ของนิวรัลเกรส ⁽⁴⁻⁷⁾ โดยเหตุที่นิวรัลเกรสเกิดจากการรวมตัวของโนโรอิพิธีเลียมของนิวรัลโฟลด์ซึ่งเป็นเอคโตเดอร์ม กับเมซานคัมที่อยู่รوبرอ จึงสามารถแตกตัวให้อนุพันธ์ (derivatives) ได้ทั้งในแนวของเอคโตเดอร์มและของเมซานคัม อนุพันธ์ของนิวรัลเกรสจะเคลื่อนทัว (migrate) ไปอยู่ที่ต่างๆ ทั่วร่างกาย อนุพันธ์เหล่านี้ได้แก่

1. เชลล์สี (pigment cells) อันได้แก่ เมลาโนไซท์ (melanocyte) และเมลาโนฟอร์ (melanophore) ซึ่งจะพบมากตามผิวน้ำและเยื่อหุ้มสมอง

2. เชลล์ของระบบประสาท

2.1 นิวัลเกรสส่วนหัวจะให้นิวرون (neurons or ganglion cells) แก่ปมของประสาทสมองคู่ที่ 5 (trigeminal ganglia) คู่ที่ 7 (ganglia of facial nerve roots) คู่ที่ 8 (vestibular และ spiral ganglia of vestibulocochlear nerve) คู่ที่ 9 (ganglia of glossopharyngeal nerve roots) และคู่ที่ 10 (jugular ganglia of vagal nerve roots) และประสาทพาราซิมพาเทติก (ciliary, otic, sphenopalatine, submandibular และ intrinsic ganglia ของเยียวะภัยในบางอย่าง)

2.2 นิวัลเกรสส่วนคอและลำตัวจะให้ปมประสาทที่ออกจากไขสันหลัง (spinal root ganglia) บางส่วนของปมของรากประสาทสมองคู่ที่ 10 (vagal root ganglia) ระบบประสาทชิมพาเทติกอันได้แก่ ปมประสาทที่คอ (cervical ganglia) ปมที่อยู่ข้างหน้าและข้างๆ ของกระดูกสันหลัง (prevertebral and paravertebral ganglia) และชั้นในของต่อมหมากไต (adrenal medulla) ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นพาราแแกงกลิโอนิกทิสชิว (chromaffin paraganglionic tissue) ระบบประสาทพาราซิมพาเทติก เช่น ตาข่ายประสาทในช่องเชิงกราน (pelvic plexus) ปมในผนังลำไส้ (enteric ganglia) และในเยียวะภัยในอื่นๆ

กับทั้งให้เชลล์ที่ทำหน้าที่พยุงเซลล์อื่นบางชนิด เช่น ใหโอลิโกรेनโตรเกลีย (oligodendroglia) บางส่วนไมโครเกลีย (microglia) เชลล์ปลอกประสาท (neurilemmal cells or Schwann's cells) และเยื่อหุ้มสมองบางส่วน

3. ให้กระดูกและเยื่อเกี่ยวพัน (skeletal and connective tissues) โดยนิวัลเกรส ส่วนหัวจะให้กระดูกและกระดูกอ่อนที่ประกอบเป็นกะโหลก โอค่อนโตกลาส (odontoblast) เยื่อเกี่ยวพันใต้ผิวนัง (subcutaneous connective tissue) และเยื่อหุ้มสมองชั้นกลางและใน (leptomeningeal) ส่วนเยื่อหุ้มสมองชั้นนอก (dura mater) นั้นได้จากเมเซนไคเมที่อยู่ล้อมรอบนิวัลทิวบ์

เก้าโครงของอนุพันธ์ของนิวัลเกรสที่ให้ไว้ข้างต้นนั้นเป็นไปตามแบบที่บรรยายโดยบางท่าน^(2,4-6) แต่ถ้าจะแปลกล้ากันนั่งก็ น่าจะเป็นไปได้ เช่น อนุพันธ์ของพาราแแกงกลิโอนิกทิสชิวรวมพวงนอน โครมาพีน พาราแแกงกลิโอนิกทิสชิว (nonchromaffin paraganglionic tissue) ด้วย อนุพันธ์ของเมเซนไคเมที่รวมไปถึงพวงกล้ามเนื้อต่างๆ ในกระดูก (bone marrow) รวมทั้งเชลล์ต่างๆ ในระบบเรติคูโลເອນໂໂກນ (reticuloendothelial system) ด้วย และอนุพันธ์ของเอคโตເຕෝර්ມก์น้ำจะรวมถึงเกลี้ยลเชลล์ (glial

cells) อื่น ๆ เช่น แอสโตรซัยม์ (astrocyte) และอีเพนดิยมา (ependyma) ด้วย แบบเดียวกับของนิวรัลทิวบ์

ความสัมพันธ์ระหว่างนิวรัลเกรสกับเนือเยอกำเนิดของเนองอกบางชนิดของระบบประสาท จากความรู้ที่พบว่า นิวรัลเกรสสามารถให้อ่อนพันธ์ได้ทั้งในแนวเอคโตเมอร์มและเมเชนคัยม์ ทำให้สามารถอธิบายเนื้อเยื่อ กำเนิดของเนองอกบางชนิดของระบบประสาท ที่ประกอบด้วยเซลล์ปักนหล่ายชนิด โดยเมื่อคิดย้อนหลังไปแล้ว ถ้าเห็นว่าเซลล์เหล่านั้น ตกอยู่ในกลุ่มเอคโตเมอร์มหรือกลุ่มเมเชนคัยม์ หรือทงส่องกลุ่มรวมกัน ก็พออนุมานได้ว่า เนองอกนั้นน่าจะมีเซลล์ตนกำเนิด (cellular origin) มาจากนิวรัลเกรส จะขอยกตัวอย่างที่ผู้เขียนเคยพบรหรืออ่านจากรายงานมาให้ดู ดังต่อไปนี้

สำรวຍ ช่วงโขติ และ วสันต์ จงเจตนา⁽⁸⁾ ได้รายงานเด็กชายไทยอายุ 8 ปี มีก้อนเนื้อ งอกภายในเส้นประสาทอัลนาร์ (ulnar nerve) ขวา ผ่าตัดเยออกรมาได้ยาว 15 ซม. มีเส้นผ่าศูนย์กลางระหว่าง 1-2 ซม. ก้อนนั้นแยกจากกล้ามเนื้อใกล้เคียงได้โดยง่าย และประกอบด้วยเซลล์ปลอกประสาท (sheath cells) และเซลล์กล้ามเนื้อลาย ซึ่งร้ายทงส่องชนิด ได้วินิจฉัยว่า ก้อนนั้น เป็นมะเร็งเมเชนคัยโนมา

(malignant mesenchymoma or combined sarcoma of nerve sheath and rhabdomyosarcoma) ของประสาಥัลนาร์ และเชื่อว่า เกิดจากเอคโตเมเชนคัยม์ของนิวรัลเกรสแตกตัวไปเป็นมะเร็งผสมดังกล่าว โดยแตกตัวไปในแนวของเมเชนคัยม์เป็นสำคัญ จึงได้มะเร็งของเซลล์ปลอกประสาทและของกล้ามเนื้อลาย ปนกัน

Bolen และ Thorning⁽⁹⁾ ได้รายงานผู้ป่วยหญิงอายุ 22 ปี มีเนองอกที่รากประสาท เชครัมที่ 1 ของลัมบ์โลเชครัลเพลกาชัส (S 1 nerve root of lumbosacral plexus) ข้างขวา ได้ผ่าตัดออกและพบว่า ประกอบด้วยทุเมอร์เซลล์ทวากลุ่ม ๆ เล็ก ๆ มากมาย เรียกว่า ก้อนแบบ Homer Wright's rosettes ตามลักษณะของนิวโรบลาสโนมา (neuroblastoma) กับทั้งมีนิวโรนที่เก่าตัวปนอยู่ด้วย ผู้รายงานได้วินิจฉัย เนองกรายณ์ว่า เป็นนิวโรอีพิเซลลิโอมของระบบประสาทส่วนปลาย (peripheral neuroepithelioma) เป็นไปได้ว่า เนองอกในรายนี้เกิดจากเอคโตเมเชนคัยม์ของนิวรัลเกรสที่แตกตัวไปทางแนวนิวโรเอคโตเมอร์ม (นิวโรอีพิเซลลิโอม) จึงให้ผลของการเป็นนิวโรอีพิเซลลิโอมฯ

Karcioğlu และคณา⁽¹⁰⁾ ได้รายงานเด็กหญิงอายุ 6 ปี มีก้อนเนื้องอกที่หน้าด้านขวา ได้ผ่าตัดออก พบร่วมกับ พบว่า ประกอบด้วย ชวนโนมา

(Schwannoma) เออมบาร์โยนลัลเรบโถมัยโอ-ชาร์โคม่า (embryonal rhabdomyosarcoma) เมลาโนซัยท์ที่ไม่ร้าย และแแกงกลิโนนิวโรมา (ganglioneuroma) ที่มีหงันนิวโรนที่เจริญเติบโตแล้วและยังอ่อนอยู่ปัจจุบัน ผู้รายงานได้ให้การวินิจฉัยว่าผู้ป่วยรายนี้เป็นมะเร็งเอคโตเมเซนคัมโนมา (ectomesenchymoma) ของนิวรัลเกรส Naka และคณะ⁽¹¹⁾ ก็ได้รายงานเด็กหญิงอายุ 2 ปี มีก้อนเนื้องอกที่ข้างหลังเบอร์โวตี้เนียมเด็กชาย 6 เดือนที่มารายงานในก้อนประกอบด้วยเรนโถมัยโอ-ชาร์โคอม่า (rhabdomyosarcoma) ໄโลปูชาร์โคอม่า (liposarcoma) เมเซนคัมโนมาที่แยกประเภทไม่ได้ (undifferentiated mesenchymoma) ออยู่ปัจจุบันยังมีกระดูกอ่อนและแแกงกลิโนนิวโรบลาสโตรมา (ganglioneuroblastoma) ส่วนที่เป็นนิวโรบลาสโตรามายังได้แพร่กระจายไปสู่ต่อมน้ำเหลืองที่ข้าวปอด ผู้รายงานได้วินิจฉัยเนื้องอกรายนี้ว่าเป็น “Ganglionuroblastoma associated with malignant mesenchymoma” สำรวຍ ช่วงโซดี และอำนวย คัดลูวาร์⁽¹²⁾ ก็ได้รายงานชายไทย อายุ 20 ปี มีก้อนเนื้องอกที่ข้างฟาริงช์ชั้ย ภายในก้อนประกอบด้วยชาร์โคอมาของเซลล์ปลอกประสาท (nerve sheath sarcoma) เมนิงจิโอม่าที่เกิดกระดูก (meningioma with osseous component) แรบโถมัยโอ-ชาร์โคอม่าและแแกง-

กลิโนนิวโรมา มะเร็งได้กลับเป็นใหม่ภายใน 3 เดือนหลังผ่าตัด ได้ให้การวินิจฉัยว่าเป็น “เนื้องอกร้ายผสมระหว่างเนื้อเยื่อเมเชนคัม และเนื้อเยื่อประสาท (malignant neoplasm of mixed mesenchymal and neuroepithelial origin) หรือเอคโตเมเซนคัมโนมาร้าย (malignant ectomesenchymoma)” ไม่ว่าจะเรียกชื่อเนื้องอกทั้งสามรายนี้⁽¹⁰⁻¹²⁾ แต่ก็ต่างกันอย่างไรก็ตาม เนื้องอกแต่ละรายก็ประกอบด้วยอนุพันธ์ของทั้งเมเชนคัมและของเอคโต-เดอร์ม (ectomesenchymal tissue) เพียงอนุก้อนซึ่งบ่งชี้ว่ามีเนื้อเยื่อกำเนิดมาจากนิวรัลเกรส เหมือน ๆ กัน

แม้แต่เนื้องอกของระบบประสาทส่วนกลางเอง นิวรัลเกรสก็อาจมีส่วนร่วมสร้างขึ้นมากด้วย ที่พบบ่อยกว่า เช่นเนื้องอกของปลอกประสาท (neurilemmoma) และเมนิงจิโอม่า ต่างก็เป็นเนื้องอกที่ดื้อกำเนิดมาจากนิวรัลเกรส ที่พบยากกว่า เช่นแรบโถมัยโอ-ชาร์โคอมาปัจจุบันของสมอง^(13,14) เป็นก้อน ล้วนเกิดมาจากเอคโตเมเซนคัมของนิวรัลเกรสทั้งนั้น ยิ่งกว่านั้น หงันนิวรัลเกรสและนิวรัลทิบ์อาจร่วมกันให้กำเนิดเนื้องอกขึ้นมากได้ ได้เคยพบเนื้องอกของเชเรเบลตาร์ เวอร์มิส ในเด็กชายอายุ 2 ปี ครึ่งประกอบด้วยแรบโถมัยโอ-ชาร์โคอม่าและเมดัลโลบลาสโตรมา (medulloblastoma) ปัจจุบัน

ในส่วนที่เป็นเม็ดโลบลาสโตรามายังแตกตัวออกเป็นแอสโตรซัยโถมา (astrocytoma) อีเพนคัยโนมา (ependymoma) โอลิโกริดโรไกลโถมา (oligodendrogloma) แกงกลิโอนิวروبลาสโตรามา (ganglioneuroblastoma) และไกลโอบลาสโตรามาลัติฟอร์เม (glioblastoma multiforme) ซึ่งทั้งหมดคนเป็นไปได้ว่า เมเซนคัยม์ของนิวรัลเกรสได้แตกตัวให้เป็นแรบໂຄมัยໂօซาร์โถมา ส่วนแอคโடิโคร์มของนิวรัลเกรส และ/หรือนิวรัลทิบบ์ได้แตกตัวออกเป็นเม็ดโลบลาสโตรามา ซึ่งเป็นพรimiti菲尼วโรอิพธีเลียลทูเมอร์ (primitive neuroepithelial tumor) ที่ยังคงแตกตัวต่อไปได้อีกเป็นแอสโตรซัยท์โถมา อีเพนคัยโนมา โอลิโกริดโรไกลโถมา แกงกลิโอนิวروبลาสโตรามา และกลิโอบลาสโตรามาลัติฟอร์เม เกิดเป็นเม็ดโลมัยโอบลาสโตรามา (medullomyoblastoma) ขึ้นมา (S-25-3830)⁽¹⁵⁾ เนื่องจากของเซลล์ผสมหล่าย ๆ ชนิดเช่นนี้มีการจัดเป็นเทอราโถมา (teratoma) เพราะมีองค์ประกอบของเนื้อยื่นไม่ครบถ้วนสามชั้น (ectoderm, entoderm และ mesoderm) ของเออมบรอยโอ

สรุปผล นิวรัลเกรสนั้นปรากฏตัวขึ้นมาในเออมบรอยโอด้วยการรวมตัวของเซลล์ของนิวโรแอคโடิโคร์ม (นิวโรอิพธีเลียม) และของเมเซนคัยม์ตรงตามบริเวณของนิวรัลโฟล์ด

ทั้งนี้นิวรัลเกรสจึงมีคุณสมบัติของหั้นนิวโร-แอคโடิโคร์มและของเมเซนคัยม์ (แอคโตเมเซนไคม์) อยู่ในตัว จึงสามารถแตกตัวให้อนุพันธ์ได้ทั้งในแนวนิวโรแอคโடิโคร์มและแนวเมเซนคัยม์ จากความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกำเนิดของนิวรัลเกรส เช่นนี้ ช่วยให้เข้าใจเรื่องเนื้อยื่นทันกำเนิดของเนื้องอกบางชนิดของระบบประสาทที่ประกอบด้วยเซลล์ปนกันหลายชนิดได้ ทั้งในแนวของนิวโรแอคโடิโคร์มและของเมเซนคัยม์ กล่าวคือเนื้องอกที่มีเซลล์ตันกำเนิดมากจากนิวรัลเกรส อาจประกอบด้วยเซลล์ในแนวนิวโรแอคโടิโคร์มล้วนๆ หรือของเมเซนคัยม์ล้วน ๆ หรือทั้งสองแนวปนกันก็ได้ ยิ่งกว่านั้นเนื่องจากอันหนึ่ง ๆ อาจประกอบด้วยเซลล์ซึ่งเป็นอนุพันธ์ของนิวรัลเกรสปนกับของนิวรัลทิบบ์ก็ยังได้ ซึ่งทำให้มองคุณปนกันซับซ้อนยิ่งขึ้น แต่ถ้าศัษยหลักพื้นฐานแห่งการกำเนิดของนิวรัลเกรสและของนิวรัลทิบบ์มาใช้ร่วมกัน ก็จะเข้าใจเรื่องสลับซับซ้อนได้ไม่ยากนัก เพราะล้วนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการแตกตัวให้อนุพันธ์ออกมานปนกันเท่านั้นเอง อย่างไรก็ตามถึงแม้เนื้องอกเหล่านี้จะมีเซลล์ปนกันหลายชนิดก็ไม่ควรถือเป็นเทอราโถมา เพราะมีอนุพันธ์จากเนื้อยื่นทั้งสามชั้นของเออมบรอยโอไม่ครบ

อ้างอิง

1. Horstadius SO. Neural Crest : Its Properties and Derivatives in the Light of Experimental Research. London : Oxford University Press, 1950, 1-111.
2. Romanes GJ, ed. Cunningham's Textbook of Anatomy. 11 ed. London : Oxford University Press. 1972, 51, 563, 591, 774.
3. Crelin ES. Development of the Nervous System : A Logical Approach to Neuroanatomy. In : CIBA Clinical Symposia, Vol 26, No 2, Summit : CIBA Pharmaceutical 1974, 2-32.
4. Jordan HE, Kindred JE. Textbook of Embryology. 5 ed New York : D. Appleton-Century 1948, 370-371.
5. Johnston MC. A radioautographic study of the migration and fate of cranial neural crest cells in the chick embryo. Anat Rec 1966 Oct ; 156(1) : 143-156.
6. Weston JA : The Migration and Differentiation of Neural Crest Cells. In : Abercrombie M, Brachet J, King TJ eds : Advances in Morphogenesis. Vol 8, New York : Academic Press, 1970, 41-144.
7. Hamilton WJ, Boyd JD, Mossman HW Human Embryology. 4 ed Baltimore : Williams & Wilkins, 1972, 445-446.
8. Shuangshoti S, Chongchet V. Malignant mesenchymoma of ulnar nerve : combined sarcoma of nerve sheath and rhabdomyosarcoma. J Neurol Neurosurg Psychiatry 1979 Jun ; 42(6) 424-428.
9. Bolen JW, Thorning D. Peripheral neuroepithelioma : a light and electron microscopic study. Cancer 1980 Dec ; 46(11) : 2456-2462.
10. Karcioğlu Z, Someren A, Mathes S. Ectomesenchymoma : a malignant tumor of migratory neural crest (ectomesenchyme) remnants showing ganglionic, Schwannian, melanocytic and rhabdomyocytic differentiation. Cancer 1977 Jun ; 39(6) : 2486-2496.
11. Naka A, Matsumoto S, Shirai T, Itoh T. Ganglioneuroblastoma associated with malignant mesenchymoma. Cancer 1975 Sep ; 36(3) ; 1050-1056.
12. Shuangshoti S, Chutchavaree A. Parapharyngeal neoplasm of mixed mesenchymal and neuroepithelial origin. Arch Otolaryngol 1980 Jun ; 106(6) : 361-364.
13. Shuangshoti S, Piyaratn P, Viriyapanich PL. Primary rhabdomyosarcoma of cerebellum : necropsy report. Cancer 1968 Aug ; 22(2) : 367-371.
14. Shuangshoti S, Phonprasert C. Primary intracranial rhabdomyosarcoma producing proptosis. J Neurol Neurosurg Psychiatry 1976 Jun ; 39(6) : 531-535.
15. Shuangshoti S, O'Charoen S. Cerebellar neoplasm of mixed mesenchymal and neuroepithelial Origin : case report. J Neurosurg 1983 Aug ; 59 (2) : 337-343.